

«ΙΝΑ ΠΑΝΤΕΣ ΕΝ ΩΣΙ, ΚΑΘΩΣ ΣΥ, ΠΑΤΕΡ, ΕΝ ΕΜΟΙ ΚΑΙ Ω ΕΝ ΣΟΙ, ΙΝΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΕΝ ΗΜΙΝ ΕΝ ΩΣΙΝ» (ΙΩΑΝ. ΙΖ΄ 21)

Ο
Ε
Υ
Α
Γ
Γ
Ε
Λ
Ι
Σ
Τ
Η
Σ
Ι
Ω
Α
Ν
Η
Ν
Η
Σ

Ο
Ε
Υ
Α
Γ
Γ
Ε
Λ
Ι
Σ
Τ
Η
Σ
Μ
Α
Τ
Θ
Α
Ι
Ο
Σ

Ο
Α
Π
Ο
Σ
Τ
Ο
Λ
Ο
Σ
Π
Ε
Τ
Ρ
Ο
Σ

Ο
Α
Π
Ο
Σ
Τ
Ο
Λ
Ο
Σ
Π
Λ
Υ
Λ
Ο
Σ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ» (Ψαλμ. ΕΖ΄ 17)

Ο
Ε
Υ
Α
Γ
Γ
Ε
Λ
Ι
Σ
Τ
Η
Σ
Μ
Α
Ρ
Κ
Ο
Σ

Ο
Ε
Υ
Α
Γ
Γ
Ε
Λ
Ι
Σ
Τ
Η
Σ
Λ
Ο
Υ
Κ
Α
Σ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ΄ • ΕΤΟΣ Δ΄ • Τεύχος 23ον • 2006

ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑΝ

Διεύθυνσις: Κωνσταντινουπόλεως 174, Τ.Κ. 542 49 Χαριλάου - Θεσσαλονίκη

ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ

“Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ”

«Τὰ πάντα διὰ τὴν ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ
καὶ διὰ τὴν ΕΛΛΑΔΑ»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Ἐγκρ. Ὑπουργ. Ἀποφάσεως 10893/95
Περίοδος Δ' ἔτος Δ' • Ἀριθμὸς τεύχους 23
ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΦΙΕΡΩΜΑ 2006

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
κυρὸς ΜΑΤΘΑΙΟΣ Δ' Α' (1861-1950)

Ὁ Προποσίγγελλος καὶ Ἀρχιγραμματεὺς
π. Εὐγένιος Τίμοκρος (1905-1982)

ΙΔΡΥΤΗΣ τοῦ «Κ.Ε.Ο.» : Ὁ Ἀείμνητος Προποσίγγελλος
καὶ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος π. Εὐγένιος Τίμοκρος (1905-1982).

Ἔτος Ἰδρύσεως τοῦ Περιοδικοῦ Ὀκτώβριος 1950

ΕΚΔΟΤΗΣ :

Ἡ ἹΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ.
Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τηλ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως: 2310-300177

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς.

Διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν ἀπευθύνεσθε:

Περιοδικὸν

«ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ»

Κωνσταντινουπόλεως 174, 542 49 ΧΑΡΙΛΑΟΥ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 € / ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: 50 \$

Τὸ ὄραμα τοῦ πρω-
τοιμ. Στεφάνου κατὰ
τὸ ὅποιον εἶδεν «τὸν
Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ Θεοῦ Πα-
τρός». (Πράξ. Ζ'
55,56). Εἶναι ἡ ἀρχαι-
οτέραισως εἰκὼν ἐν ἣ
παρίσταται ὁ Υἱὸς
καὶ ὁ Πατήρ. Ἀπὸ
Ἑλλην. Βυζαντ. Χει-
ρόγραφον τοῦ 9ου
αἰῶνος.
(Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη
τῶν Παρισίων).

Μία ἐπιπλέον εἰκονο-
γραφικὴ Μαρτυρία περὶ
τῆς ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΤΗΤΟΣ
καὶ ΘΕΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΚΥ-
ΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΟΣ ἡμῶν ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ εἶναι ἡ παρα-
πλευρῶς εἰκὼν φέρουσα
τὴν ἐπιγραφήν διὰ τὸν
Χριστόν: «ΙΣ. ΧΣ. ὁ
ΠΡΟΑΙΩΝΩΝ ΘΕΟΣ»
καὶ διὰ τὴν Παναγίαν
(ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ). Φορη-
τὴ εἰκὼν, ἔργον τοῦ Ξέ-
νου Δαγενῆ τοῦ 1491,
εὐρισκομένη εἰς τὴν Μο-
νήν Μυρτιάς Θέρμου
Αἰτωλοακαρνανίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδες

1) ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑΝ ΤΩΝ ΕΓΚΟΛΠΙΩΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1974 ΚΑΙ 1985	131
2) ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ εἰς τὴν Ἐκκλησιολογίαν τῶν Ἐγκολπίων Ἡμερολογίων τῶν ἐτῶν 1974 καὶ 1985	132
3) ΕΙΔΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1974	144
4) Ο ΕΓΚΟΛΠΙΟΣ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1974	145
5) ΕΙΚΟΝΑ: Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ	169
6) ΕΙΔΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1985	170
7) Ο ΕΓΚΟΛΠΙΟΣ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1985	171
8) ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ «Κ.Γ.Ο.» 1981	199
9) ΤΟ ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1987	205
10) ΕΠΙΛΟΓΟΣ	206
11) ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	208

ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΟ-
ΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΟΛΠΙΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 1974, 1985,
1987 ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΣ «Κ.Γ.Ο.» 1981

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΟΓΜΑΤΙΚΩΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑΝ

ΤΩΝ ΕΓΚΟΛΠΙΩΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ 1974 ΚΑΙ 1985
ΤΩΝ ΕΚΔΟΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ
ΗΜΩΝ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τόν κατά Θεόν καί μέ τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἀντιαιρετικόν Ἀγῶνα ἐναντίον τῆς νεοεμφανισθείσης Ἀντιχρίστου ΕΚΚΛΗΣΙΟΜΑΧΙΑΣ ἐκρίθη ἀπαραίτητον ὅπως τό παρόν Τεύχος 23 τοῦ Περιοδικοῦ «ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ» ΑΦΙΕΡΩΘῆ εἰς τήν Δογματικῶς Ὁρθόδοξον, Ἁγιογραφικῶς τεθεμελιωμένην, Ἁγιοπατερικῶς παραδεδομένην καί ἀπ' αἰῶνων ἱστορικῶς καθιερωμένην Διδασκαλίαν περί τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἢ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑΝ, ἥν ὡς παρακαταθήκην διεφύλαξεν καί μετέδωκεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἡ ἔλκουσα τήν Ἀποστολικήν Πίστιν καί Ἀποστολικήν Διαδοχήν ἐκ τοῦ Ἀειμνήστου Πατρός καί Ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Ματθαίου Α' † 1950 (Καρπαθάκη). Πρός τοῦτο ὁ «Κ.Ε.Ο.» ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ τούς Συνοδικούς Ἡμεροδείκτας τῶν ἐτῶν 1974 καί 1985 καθῶς καί δύο ἄλλας σχετικές δημοσιεύσεις ἀπό τόν «Κ.Γ.Ο.» Ἰούλιος 1981 καί ἀπό τόν Ἡμεροδείκτην τοῦ 1987.

Οἱ ἐν λόγῳ δύο Ἡμεροδεῖκται τῶν ἐτῶν 1974 καί 1985 εἶναι Δογματικῶς καί Ἱστορικῶς ἀντιπροσωπευτικοί τῆς Ἐκκλησιολογίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί ἐκφράζουν συνοπτικῶς τήν ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης καθ' ὅλους τούς αἰῶνας Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολογίαν τήν κηρυχθεῖσαν ὑπό τῶν Ἀγίων τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Ἡ δέ ἀναδημοσίευσίς των ἀποδεικνύει ὅτι τό περιεχόμενον τοῦ σκοπίμως συκοφαντηθέντος, σατανικῶς κατηγορηθέντος καί διαστρεβλωτικῶς παρερμηνευθέντος Συνοδικοῦ Ἡμεροδείκτου τοῦ ἔτους 1999 δέν καινοτομεῖ, δέν εἰσάγει νέας θεωρίας, δέν υἱοθετεῖ Οἰκουμενιστικές Αἱρέσεις, δέν ριψοκινδυνεύει νεοσχολαστικισμούς, δέν νεοεκκλησιολογεῖ καί δέν ἀποτελεῖ ἀναχώρησιν ἐκ τῆς παραδεδομένης Ὁρθοδόξου περὶ Ἐκκλησίας Διδασκαλίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀπ' ἐναντίας, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Ἡμεροδείκτης τοῦ 1999 ἀποτελεῖ περιορισμένην ἐπανάληψιν καί ἀναπαραγωγὴν τῶν Ἐκκλησιολογικῶν θέσεων τῶν Ἡμεροδεικτῶν τοῦ 1974 καί τοῦ 1985, θέσεις αἱ ὁποῖαι καί Ὁρθόδοξοι εἶναι καί ἱστορικῶς δοκιμασμένοι καί ἀδιαμφισβήτητοι.

Διὰ τοῦτο κρίνεται εὐλόγος καί λίαν χρήσιμος ἡ νέα εἰς τόν «Κ.Ε.Ο.» ἀναδημοσίευσίς τῶν κειμένων τῶν Ἡμεροδεικτῶν τοῦ 1974 καί τοῦ 1985, ὅπως παύσῃ ἀφ' ἑνός πᾶσα πρόφασις συκοφαντίας κατὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τοῦ 1999, καί ἀφ' ἑτέρου πᾶσα πρόφασις πολεμικῆς κατὰ τῶν δημοσιευθειῶν θέσεων ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ τοῦ

έτους 1999, πολεμική ή όποία συνιστά άκρατον Έκκλησιομαχίαν και έν τέλει Θεομαχίαν.

Έπ' εύκαιρία τής αναδημοσιεύσεως τών δύο έν λόγω Έμερολογίων καταχωροϋμεν και τό Συμβολικόν Σχεδιάγραμμα περι τής ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ τό δημοσιευθέν εις τό τότε έπίσημον Περιοδικόν τής Έρας ήμών Συνόδου, τόν «Κ.Γ.Ο.» (Ίούλιος 1981, τεϋχος 43, σελίδες 218 και 219), όπως ακριβώς τό είχομεν δημοσιεύσει εις τόν «Κ.Ε.Ο.» (Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2005, τεϋχος 17, σελίδες 94 - 99).

Παραλλήλως μέ τό Σχεδιάγραμμα, καταχωροϋμεν έπίσης και άπόσπασμα άπό τό Έμερολόγιον του έτους 1987, όπου γίνεται άναφορά περι Έκκλησίας.

Η συμπληρωματική αύτή καταχώρησις εις τό παρόν τεϋχος έκριθή άναγκαία διά νά έχη ό ένδιαφερόμενος μίαν πληρεστέραν εικόνα τής ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑΣ τής Έρας ήμών Συνόδου τής Έραρχίας τής Έκκλησίας τών Γ.Ο.Χ. Έλλάδος κατά τήν τελευταίαν τεσσαρακονταετία και νά δύναται νά συγκρίνη τήν νεοφανείσαν Άντίχριστον Έκκλησιομαχίαν τών Οίκουμηνιστών Θεομάχων, οι όποιοι συκοφαντοϋν τήν τότε Έραρχίαν τής Συνόδου του 1999 και τόν Συνοδικόν αύτής Έμεροδείκτην.

Γ Ε Ν Ι Κ Η Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑΝ ΤΩΝ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΩΝ 1974 ΚΑΙ 1985

Όνομα ένώσεως και συμφωνίας τό τής Έκκλησίας όνομα. Υπό του Θεού γάρ σύμπασα ή λογική κτίσις εις Έν καλείται και μετά του Ένός Τρισυποστάτου Θεού, διά τών άκτίστων άδιαιρέτων Θεϊκών ενεργειών, κατά χάριν ένοϋται, και έπί τής Άναλλοιώτου, Άτρέπτου, Άνάρχου και Προαιωνίου Υποστάσεως του Ίησου Χριστού θεμελιούται, και υπό του Θεού Βασιλεύεται.

Άλλ' ή εκ του Πατρός πηγάζουσα και διά του Υιού διαμεσολαβουμένη και έν τώ Αγίω Πνεύματι συντηρουμένη ένότης τής Έκκλησίας, οϋκ έπιβάλλεται δυναστευτικώς έπί τής λογικής κτίσεως· αλλά διά τής έλευθέρας άποδοχής ενεργείται. Διό και ή άπόσχισις εκ τής μετά του Θεού κατά χάριν ένώσεως έξ άρχής παρατηρείται.

Άπέσχιστο τής Έκκλησίας του Θεού εκ τών Πρωτοτόκων έν Ούρανοις ό Έωσφόρος. Άπέσχιστο τής Έκκλησίας του Θεού τής έν Έδέμ και ό Πρωτόπλαστος. Άπέσχιστο τής Έκκλησίας του Θεού και έπί γής ό Κάϊν, και πάντες οι άνά τούς αιώνας ειδωλολάτραι και αίρετικοί, άποσχιθέντες άπό του Θεού, τήν όδόν του Κάϊν έπορεύθησαν και κατάραν αντί χάριτος ίδια βουλήσει ως ιμάτιον ένεδύσαντο.

Άπέσχιστο του Θεού έπ' έσχάτων και ή Έκκλησία Κτενά, ή εύροϋσα εις τόν Μεσσηνίας Γρηγόριον νέον Άρχηγόν Άνταρσίας, νέον Άρχηγόν Σχίσματος, νέον Άρχηγόν Αίρέσεως.

Υπό Αίρεσιάρχων έξωθούμενος, ό Μεσσηνίας Γρηγόριος άντέστη κατά του Τριαδικού Θεού, και άλλοιωτάς τάς Υποστάσεις Αϋτου έδίδαξεν. Άντέστη κατά του Ίησου Χριστού, και πρόσφατον κτίσμα τήν Θεϊκήν Υπόστασιν Αϋτου εκήρυξεν. Άντέστη κατά τής Έκκλησίας του Θεού, και κτιστής Κεφαλής Σώμα Αϋτήν διεκήρυξεν.

Ἄπαντα τὰ τῆς Ἀμωμῆτου καὶ Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως Δόγματα ἀντέστρεψεν: Τόν Χριστόν τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀλλότριον καὶ ξένον ἐκήρυξεν. Τόν Χριστόν ΑΛΛΟΝ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ διεκήρυξεν, λέγων, ὅτι εἶναι αἵρεσις νά τίθεται ὁ Χριστός εἰς τήν θέσιν τοῦ Υἱοῦ, ἀρνούμενος οὕτω τόν Χριστόν ὡς Θεόν καὶ Δημιουργόν τῶν Ἀπάντων, ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν, καὶ Ποιητήν τῶν αἰώνων. Κατά τοῦ Προσώπου τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐβλασφήμησεν ὅτι Σαρκαθέν ἠλλοιώθη, διότι ὅπως ἐδημοσίευσεν καὶ κηρύττει, κάτι προσέλαβεν τό Πρόσωπον τοῦ Υἱοῦ ἀπό τήν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἠλλοιώθη καὶ οὕτω κατέστη μή προαιώνιον. Τήν ΘΕΪΚΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ τῆς Ἐκκλησίας ἠρνήθη καὶ τήν κτιστήν ἀνθρωπίνην φύσιν Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀνηγόρευσε, ὥστε τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐνεφάνισεν ὅτι δέν εἶναι Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ὁπότε δι' αὐτόν ἡ ἐκκλησία δέν εἶναι Θεανθρώπινος ὀργανισμός, ἀλλά μόνον ἀνθρώπινος. Ἐτόλμησε νά βλασφημήσῃ ὅτι τήν Ἐκκλησίαν τήν ὠκοδόμησεν ὁ Χριστός καὶ ΟΧΙ ἡ Ἁγία Τριάς, ὡσάν ὁ Χριστός νά μὴν εἶναι ὁ Εἰς τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ νά μὴν ταυτουργῇ καὶ ἐνεργῇ μετὰ τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡσάν νά εἶναι ἓνα τέταρτον ἐξωαγιοτριαδικόν πρόσωπον. Παρερμήνευσεν τό Δεύτερον Ἄρθρον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως «*Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν... γεννηθέντα πρό πάντων τῶν αἰώνων*», λέγων ὅτι δέν εἶναι τό ἴδιον πρόσωπον ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ἐπί πλέον, βλασφημίαν ἐπί βλασφημίας κατά τοῦ Θεοῦ ἐπισωρεύσας, ἐξεστόμισεν ὅτι ὁ Χριστός δέν θά ἀφήσῃ τήν Ἐκκλησίαν Του νά περάσῃ εἰς τὰ χέρια τῆς Ἁγίας Τριάδος (!!!). Ὡ τῆς αἰρετικῆς παραφροσύνης!

Πάντα ταῦτα καὶ πλεῖστα ἄλλα ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ καὶ ΑἰΡΕΤΙΚΑ ἀπετόλμησεν καὶ τέλος ὠδηγήθη ὅλως αὐθαιρέτως καὶ ἀλογίστως νά προβῇ μόνος του καὶ εἰς Ἀντικανονικὰς, Πραξικοπηματικὰς χειροτονίας ἐπισκόπων ἀγνοήσας τόν ἕτερον Ὁρθόδοξον ἐπίσκοπον, τόν Θεσσαλονίκης Χρυσόστομον. Οὕτω ἀπωλέσας τήν Ἀποστολικήν Πίστιν ἀπώλεσεν καὶ τήν Ἀποστολικήν αὐτοῦ Διαδοχήν, κατά τήν διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, ἀλλότριος καὶ πολέμιος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ γενόμενος λόγω τε καὶ ἔργω ὡς Θεομάχος καὶ Ἐκκλησιομάχος.

Τί δέ εὔρεν ἀφορμὴν ἵνα τοιαύτην κακίαν μανιωδῶς ὀλοκληρώσῃ; Ἄνυπόστατον κατηγορίαν, τῶν μονίμων παραγόντων ἀνωμαλίας, κατά τοῦ Συνοδικοῦ Ἡμεροδείκτου τοῦ ἔτους 1999, ὅτι δῆθεν θεοποιεῖ τήν Ἐκκλησίαν.

Ἄς σημειωθῇ δέ ὅτι ἡ κατηγορία κατά τοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας δέν προῆλθεν ἀπὸ μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Μοναχοὺς ἢ λαϊκοὺς, ἀλλὰ ἀπὸ ἑτεροδόξους, τοὺς ἐκτός Ἐκκλησίας καὶ μὴ Ὁρθοδόξους, τοὺς Φλωρινικούς ψευδοπαλαισημερολογίτας ἢ 13ημερίτας, τοὺς Σεραφειμικο-Θεοφιλικούς ἢ οὐσιαστικὰ νεοημερολογίτας, οἱ ὅποιοι ἔλαβον τήν νεοημερολογιτικὴν Διαδοχήν των τὴν 9-12-1960. Αὐτοὶ οἱ Αἰρετικοὶ πρῶτοι ἔγραψαν κατά τοῦ Συνοδικοῦ Ἡμερολογίου τοῦ 1999 τρία ἔτη μετὰ ἀπὸ τήν κυκλοφορίαν του, καὶ ὄχι Ὁρθόδοξοι Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Λαϊκοί.

Αὐτό ὅμως γεννᾷ τὰ κάτωθι ἐρωτηματικά καὶ ἀπορίας:

Τό ἡμερολόγιον τοῦ 1999 κυκλοφοροῦσε ἐπὶ 3 συνεχῆ ἔτη. Πῶς λοιπόν, οἱ Κτενᾶδες, Ἀλεξόπουλοι καὶ Τζανῆδες δέν τό εἶδαν καὶ δέν διεμαρτυρήθησαν;

Δέν διεμαρτυρήθησαν οὔτε διὰ τό ἡμερολόγιον τοῦ 1999, οὔτε καὶ διὰ τὰ ἀπὸ 40ε-

τίας παρόμοια δημοσιευθέντα περί Ἐκκλησίας, εἰς Ἐγκυκλίους, Διαγγέλματα, Περιδικά, ἔντυπα, φυλλάδια καί Ἡμερολόγια ὅπως τῶν ἐτῶν 1974, 1979, 1981, 1985, 1986, 1987, 1988 καί πολλά ἄλλα, διότι ἀπλῶς τὰ ἐθεωροῦσαν, ὅπως καί ἦσαν καί εἶναι, ΟΡΘΟΔΟΞΑ.

Ἐάν τό Ἡμερολόγιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ 1999 δέν εἶναι ὀρθόδοξον, τότε δέν εἶναι ὀρθόδοξα καί τὰ Συνοδικά Ἡμερολόγια τοῦ 1974, 1985 καί τό Σχεδιάγραμμα εἰς «Κ.Γ.Ο.», τό δημοσιευθέν τόν Ἰούλιον τοῦ 1981, καθὼς καί ἡ εἰσήγησις τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος Θεοδοσίου εἰς τό Ἱερατικόν Συνέδριον τοῦ 1979. (Βλέπε «ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ» 31 Μαΐου - 2 Ἰουνίου 1979, σελ. 26 - 30, Ἀθήναι) καθὼς καί πάμπολλα ἄλλα σχετικά περί Ἐκκλησιολογίας.

Ἐάν αἱ δημοσιευθεῖσαι Ἐκκλησιολογικαὶ θέσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας εἰς τὰ προηγούμενα Συνοδικὰ ἔγγραφα δέν εἶναι ὀρθόδοξοι, τότε καί ἡ Σύνοδος αὕτη τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία τὰ ἐδημοσίευσεν, δέν ἦτο ὀρθόδοξος καί εἶχε καταστῆ (ὃ μὴ γένοιτο) Αἰρετικὴ (!).

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συμφώνως μέ τὰς αἰρετικὰς ἀπόψεις των, ἔχομε παύσει ἀπὸ 40ετίας ἢ 50ετίας νά εἴμεθα ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, καί θά πρέπει νά ἀναζητήσωμεν νά εὑρωμε ποῦ εὐρίσκεται ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία (μὴ γένοιτο!). Ἴδού ποῦ ὀδηγοῦν αἱ Ἀντίχριστοι κατηγορίαι καί αἱ Ἄθεοι Οἰκουμενιστικά, Αἰρετικά, Νεοεκκλησιολογικά, Ἐκκλησιομαχικά θεωρία καί πράξεις τῶν Ἀρχιαιρεσιάρχων Λάμπρου Διον. Κτενᾶ, Παναγιώτου Ἀλεξοπούλου καί Χρυσοστόμου Τζανῆ.

Ποῦ εὐρίσκοντο ὅμως ἐπὶ 40 ἔτη οἱ Κτενᾶδες, Ἀλεξόπουλοι καί Τζανῆδες καί οἱ ἄβουλοι ὀπαδοὶ των, ὅταν ἐδημοσιεύοντο ὅλα τὰ ἀνωτέρω;

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν διὰ τό Ἡμερολόγιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τοῦ ἔτους 1974, τό ὑπογεγραμμένον ὑπὸ 13 Ἀρχιερέων; Ἄς σημειωθῆ ὅτι τό ἐν λόγῳ Ἡμερολόγιον, ὡς Συνοδικὴ ἔκδοσις, εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, περὶ τῆς ὁποίας ἀναφέρει ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου ὙΠΑΡΧΕΙ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ. Καί ὅτι θεμέλιον Αὐτῆς ΠΡΟΫΠΗΡΧΕΝ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ.

Ἀλήθεια, διατί δέν διεμαρτυρήθησαν τότε; Ποῦ εὐρίσκοντο; Τί ἐπίστευον; Διατί σήμερον διακηρύσσουν ὅτι «ὅποιος πιστεύει ὅτι ὑπῆρχε Ἐκκλησία πρό Χριστοῦ εἶναι ἐκ τοῦ Διαβόλου»; Ποῖος εἶναι ἐκ τοῦ Διαβόλου, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἢ οἱ Κτενᾶδες, Ἀλεξόπουλοι καί Τζανῆδες καί τὰ ἄβουλα καί πειθήνια ὄργανά των;

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν ὅταν ὁ τότε Μεσσηνίας Γρηγόριος ἐδημοσίευσεν τό 1974 φυλλάδιον «ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΥ» μέ τὰς αὐτάς Ἐκκλησιολογικὰς θέσεις;

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν ὅταν ὁ Φθιώτιδος Θεοδόσιος εἰς τό Ἱερατικόν Συνέδριον τό 1979, παρουσίας ὅλης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ὅλου τοῦ Ἱερατικοῦ Κλήρου καί τῶν Μοναχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Κερατέας καθὼς καί λαϊκῶν, ἐκήρυξεν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ἄμβωνος ἐν ὥρᾳ Θείας Λειτουργίας μέ πλήρη Ἱερατικὴν στολήν τὰς ἰδίας Ἐκκλησιολογικὰς θέσεις αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν ὑστερώτερον εἰς τὸν Συνοδικόν Ἡμεροδείκτην τοῦ 1999; Σημειωτέον δέ ὅτι ἡ ὁμιλία αὕτη ἐδημοσιεύθη καί εἰς τὸν «Κ.Γ.Ο.» (Ἰούνιος 1979, τεύχος 18, σελ. 14 - 16). ΔΙΑΤΙ; Καί διατί μέχρι σήμερον δέν ἐτόλμησαν νά τὴν καταδικάσουν; Διότι αἱ θέσεις τῆς εἶναι Ὁρθόδοξοι.

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν ὅταν τό τότε ἐπίσημον δημοσιογραφικόν Περιδικόν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου «Κ.Γ.Ο.» ἐδημοσίευσεν ἐν συνεχείᾳ ἄρθρα περὶ τῆς ΕΚΚΛΗ-

ΣΙΑΣ, καί μάλιστα εἰς τό αὐτό περιοδικόν («*Κ.Γ.Ο.*» Ἰούλιος 1981, τεύχος 43, σελ. 218 - 219), ἐδημοσίευσεν ὀλόκληρον καί ὀλοσέλιδον Σχεδιάγραμμα περὶ ὑπάρξεως καί προελεύσεως τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ; Εἰς τό αὐτό Σχεδιάγραμμα, τονίζεται ἐπίσης ἡ ὑπαρξίς τῆς Ἐκκλησίας Θεοῦ εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην, τό ὁποῖον ἀρνοῦνται σήμερον οἱ Ἐκκλησιολογοὶ καί λέγουσιν ὅτι εἶναι θεωρία διαβολική!

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν ὅταν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐδημοσίευσεν, ὑπὸ 9 τότε Ἀρχιερέων ὑπογεγραμμένον, τὸν Συνοδικὸν Ἡμεροδείκτην τοῦ 1985 Ἀφιερωμένον εἰς τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον περιέχονται αἱ αὐταὶ καί περισσότεραι Ἐκκλησιολογικαί, Τριαδολογικαί, Χριστολογικαί καί Σωτηριολογικαὶ θέσεις, αἱ ὁποῖαι κατηγορήθησαν ὅταν ἐδημοσιεύθησαν ἀργότερον εἰς τὸν Συνοδικὸν Ἡμεροδείκτην τοῦ ἔτους 1999;

Ποῦ εὐρίσκοντο; Ἡ μήπως τότε ἦσαν Ὀρθόδοξοι καί τὰ ἀπεδέχοντο ὡς Ὀρθόδοξα, ὅπως καί εἶναι, καί δι' αὐτό δέν διεμαρτυρήθησαν;

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν ὅταν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν «*Κ.Γ.Ο.*», ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη, 1985, 1986 καί 1987, ὀλόκληρον μελέτην ἀπὸ τό βιβλίον τοῦ πρώην Χιλιαστοῦ Εὐαγγέλου Τζέλη, ὅστις μετενόησεν, καί ὡς νεοημερολογίτης συνέγραψεν τὴν ἀντιαιρετικὴν αὐτὴν μελέτην περὶ Χριστοῦ καί περὶ Ἐκκλησίας, ἀναφέρων ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ΘΕΟΣ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ, ΑΝΑΡΧΟΣ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΩΝ ΟΛΩΝ, καί ὅτι Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΡΧΗΝ;;;;

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν, ὅταν ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπανεδημοσίευσεν διὰ δευτέραν φοράν εἰς τό περιοδικόν «*Κ.Γ.Ο.*» (Ἀπρίλιος 1988, σελίδες 99 - 103 ὀλόκληρον τό περὶ Ἐκκλησίας κείμενον τοῦ Ἡμεροδείκτου τοῦ ἔτους 1985; Διατί;;

Ἀλήθεια ποῦ εὐρίσκοντο τότε οἱ «Ἡρακλεῖς» τοῦ Ἀντιχρίστου, Ἀθεοῦ καί Σατανικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, νά διαμαρτυρηθοῦν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος εἶναι Αἰρετική, διότι ΚΗΡΥΣΣΕΙ ὅτι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ εἶναι ΘΕΟΣ ΑΝΑΡΧΟΣ καί ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ καί ὅτι ἡ Ἐκκλησία προϋπάρχει εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην καί ἡ προέλευσίς της εἶναι ἐκ τῆς Ἁγίας Τριάδος;

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν διὰ τὸν Ἡμεροδείκτην τοῦ ἔτους 1987 ὅστις περιέχει παρομοίους Ἐκκλησιολογικάς θέσεις καί ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει ὡς πρότυπον τὴν κοινωνίαν τῶν Τριῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἡ Ὅποια εἶναι ἡ Αἰωνία καί Ὑπεραγία Σύνοδος;

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν ὅταν ὁ τότε Πειραιῶς Νικόλαος εἰς τό βιβλίον του «*Ἱερά Ἀνθολογία*», τό ὁποῖον ἐξέδωσεν δύο φορές, τό 1984 καί 1994, καί εἰς σελ. 59 - 61, ἐδημοσίευσεν περὶ προϋπαρχούσης Πνευματικῆς Ἐκκλησίας ἐν οὐρανῷ ἐχούσης μέλη τούς Ἁγίους Ἀγγέλους; Καί μάλιστα, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΜΙΑ, ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΣΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΗ, ΜΕ ΜΙΑΝ ΚΕΦΑΛΗΝ, ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΘΕΟΝ, ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν ὅταν τό 1994 ὁ τότε Ὀρθόδοξος Ἐπίσκοπος Κιτίου Ἐπιφάνιος ἐπανεδημοσίευσεν τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1765 *ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΙΕΡΑΝ ΚΑΤΗΧΗΣΙΝ* τοῦ Μητροπολίτου Μόσχας Πλάτωνος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχον ληφθῆ καί ἀντιγραφῆ αὐτούσια τὰ περὶ Ἐκκλησίας καί Ἐκκλησιολογίας Κείμενα τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ 1974;

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν όταν ὁ Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Καραγκούνης τό 1998 ἐπανεξέδωσε τήν **ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ** τοῦ Πέτρου Μογίλα, περιέχουσιν παρομοίους Ἐκκλησιολογικάς, Χριστολογικάς καί Τριαδολογικάς θέσεις;

Διατί δέν διεμαρτυρήθησαν ἐπί 50 συνεχῆ ἔτη; Ποῦ εὐρίσκοντο;

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω συνεχίζομεν νά ἔχομεν εὐλόγους **Ἀπορίας καί ἐρωτήματα:**

α) Οἱ περί οὗ ὁ λόγος Ἀρχιαιρεσιάρχαι δέν εἶχον καταστή καί αὐτοί Αἰρετικοί ἐφ' ὅσον ἀνήκον εἰς Αἰρετικήν Σύνοδον, τήν ὁποίαν οὐδέποτε ἀπεκηρύξαν, οὔτε τότε οὔτε καί μέχρι σήμερον; Ἡ μήπως ἐκεῖνα ἦσαν ὀρθόδοξα καί τά ἴδια ὅπου ἐδημοσίευσεν ὁ Συνοδικός Ἡμεροδείκτης τοῦ 1999 δέν εἶναι; Μήπως ὑποτιμοῦν τήν νοημοσύνην τῶν πάντων καί ἔχουν τήν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπευθύνονται εἰς κάφρους;

β) Κατ' αὐτούς λοιπόν, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐπί 50 συνεχῆ ἔτη ἐδημοσίευσεν εἰς Ἐγκυκλίους, Περιοδικά καί Ἡμερολόγια, τάς ἰδίας Ἐκκλησιολογικάς, Χριστολογικάς καί Τριαδολογικάς θέσεις, ὅπως καί εἰς τό Συνοδικόν Ἡμερολόγιον τοῦ 1999 πρέπει νά ἦτο καί αὐτή αἰρετική; Μή γένοιτο.

Πότε θά ἀποκηρύξουν οἱ νέοι αὐτοί Αἰρετικοί τάς Ἱεράς Συνόδους, αἱ ὁποῖαι ἐξέδωσαν τά Ἡμερολόγια τῶν ἐτῶν 1974, 1985 καί ὅλα τά ἄλλα σχετικά; Μέ βάσιν ποίαν λογικήν ἢ παράνομιαν ἢ σχιζοφρένειαν ἢ φρενοβλάβειαν βλέπουν καί ἐνεργοῦν;

γ) Ἐάν εἶναι αἰρετικά ὅλαί αἱ Συνοδικαί δημοσιεύσεις περί Ἐκκλησιολογίας, Χριστολογίας καί Τριαδολογίας, τότε ἐδῶ καί 50 συνεχῆ ἔτη, ἡ Σύνοδος καί ὅλον τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, Κλήρος, Μοναχοί καί λαϊκοί εἶναι Αἰρετικοί!

Τότε ὅμως, ποῦ εἶναι καί ποῦ ὑπάρχει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ; Συνεπεία τῶν λόγων των καί οἱ ἴδιοι αὐτοί οἱ ἐν λόγῳ Ἀρχιαιρεσιάρχαι ἀνήκον εἰς Αἰρετικήν καί Οἰκουμενιστικήν Ἐκκλησίαν ἐπί τόσα συνεχῆ ἔτη;;; !! Καί μάλιστα, ὄχι μόνον ἀνήκον εἰς αὐτήν τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, (τῶν ἀπό τοῦ ἀειμνήστου Ματθαίου Καρπαθάκη), ἀλλά καί τό ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΕΡΟΝ εἶναι ὅτι, καί αὐτοί οἱ ἴδιοι, Κτενᾶς, Ἀλεξόπουλος καί Τζανῆς ἐδημοσίευσαν τάς ἰδίας Ἐκκλησιολογικάς, Χριστολογικάς καί Τριαδολογικάς θέσεις, ἐπί 40 συνεχῆ ἔτη εἰς τά φυλλάδια των.

Ἐάν οἱ Ἡμεροδείκται 1974, 1985 καί 1999 ἦσαν αἰρετικοί, τότε καί αὐτοί οἱ ἴδιοι, οἱ κατήγοροι τοῦ Ἡμεροδείκτου 1999, ἦσαν καί εἶναι Αἰρετικοί καί κρυφοί Οἰκουμενισταί ἐφ' ὅσον ἐπί δεκαετίας ἐδημοσίευσαν τάς ἰδίας θέσεις. Καί ὄχι μόνον αὐτοί, ἀλλά κατὰ τήν γνώμην των:

Αἰρετικός θά ἦτο καί ὁ Ἀείμνηστος Ματθαῖος ὁ Α΄ (Καρπαθάκης), ὁ ὁποῖος εἶχε δημοσιεύσει, ἀπό τό 1924 καί μετὰ, παρομοίους Ἐκκλησιολογικάς, Χριστολογικάς καί Τριαδολογικάς θέσεις εἰς τά ὑπ' αὐτοῦ φυλλάδια, βιβλία καί περιοδικά.

Αἰρετικός θά ἦτο ὁ Διδάσκαλος Νικηφόρος Θεοτόκης, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀστραχανίου, ὅστις εἰς τά Κυριακοδρομιά του περιέχει τάς αὐτάς καί ἰδίας Ἐκκλησιολογικάς, Χριστολογικάς καί Σωτηριολογικάς θέσεις μέ τάς τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν τό 1974, 1979, 1981, 1985, 1986, 1987, 1988 καί 1999.

Αἰρετική θά ἦτο καί ἡ Ἱερά Κατήχησις τοῦ 1765, τῆς Ἱεράς Συνόδου τοῦ Ρωστικοῦ Πατριαρχείου ἡ ὁποία ἐκυκλοφόρησεν μέ ἔγκρισιν τῆς Ἱεράς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. (Σημειωτέον ὅτι διά τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 1851, ἐδιδάσκετο εἰς ὅλα τά Σχολεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐπί δεκαετίας.)

Αίρετικό θά ήτο τό Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον τό ὁποῖον ἐξετύπωσεν καί ἐκυκλοφόρησεν τήν Ἱεράν Κατήχησιν τό 1872 μέ τάς ἰδίαις Ἐκκλησιολογικάς θέσεις, ὅπως παραδείγματος χάριν: «Ἐχει δέ ὁ Χριστιανισμός τρεῖς μεγάλας περιόδους ἢ φάσεις, α) τήν ἀπό Ἀδάμ μέχρι Μωϋσέως, β) τήν ἀπό Μωϋσέως μέχρι Χριστοῦ καί γ) τήν ἀπό Χριστοῦ μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου» καί ὅτι: «Κατά γενικωτάτην ἔννοιαν ἡ Ἐκκλησία περιλαμβάνει σύμπασαν τήν περί τούς ἀγγέλους καί ἀνθρώπους λογικήν κτίσιν» καί ὅτι «αὐτή ἡ ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΣΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΗ, Η ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» (σ. σ. τοῦ ΤΡΙΑΔΙΚΟῦ ΘΕΟῦ).

Αίρετική θά ήτο ἡ Ἱερά Κατήχησις τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἡ ὁποία ἐκυκλοφόρησεν τό 1899 μέ ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀριθμ. Πρωτ. 3378, Ἀθῆναι 11 Ἰουνίου 1899.

Αίρετικός θά ήτο ὁ Ἅγιος Νεκτάριος μέ τό βιβλίον του «*Μελέτη περί τῆς Μίας Ἁγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας*» τό 1913, εἰς τήν ὁποίαν μελέτην γράφει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ΘΕΟΣ καί ὅτι ἡ Ἐκκλησία Του προϋπῆρχεν τῆς κατά Σάρκα Γεννήσεώς Του καί συμπεριλαμβάνει σύμπασαν τήν λογικήν Κτίσιν Ἀγγέλων καί Ἀνθρώπων.

Αίρετική θά ήτο ἡ Ἱερά Σύνοδος ἡ ἐν Ὁδησσῶ ἡ ὁποία ἐκυκλοφόρησεν Ἱεράν Κατήχησιν τό 1841 μέ τάς ἰδίαις Ἐκκλησιολογικάς καί Χριστολογικάς θέσεις.

Αίρετικός θά ήτο καί ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Πάριος καί ὁ Ἅγιος Μακάριος ὁ Κορίνθου μέ τήν *Δογματικήν* περί Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποίαν ἐδημοσίευσαν.

Αίρετικάί θά ήσαν καί πολλαί ἄλλαι παρόμοιαι Κατηγήσεις καί Ὁμολογίαι τῶν τελευταίων 250 ἐτῶν μέ τάς ἰδίαις Ἐκκλησιολογικάς θέσεις.

Αίρετικάί θά ήσαν αἱ Τρεῖς Ὁμολογίαι τοῦ 17ου Αἰῶνος, τῶν: Μητροφάνους Ἀλεξανδρείας τοῦ Κρητοπούλου (1632), τοῦ Πέτρου Μογίλα (1670), καί τοῦ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων (1672), αἱ ὁποῖαι ἐθεωρήθησαν Ὁμολογίαι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Αίρετικός θά ήτο ὁ Μέγας Διδάσκαλος καί Ἱεράρχης Εὐγένιος Βούλγαρις, ὅστις εἰς τό βιβλίον του *Θεολογικόν* διδάσκει περί Ἐκκλησίας Θεοῦ καί περί Χριστοῦ ὡς ΘΕΪΚΗΣ Κεφαλῆς Ἀγγέλων καί ἀνθρώπων καί προβάλλει τάς ἰδίαις Ἐκκλησιολογικάς, Χριστολογικάς καί Τριαδολογικάς θέσεις.

Αίρετικός θά ήτο ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Μελέτιος Πηγάς, ὅστις συνέγραψεν Μελέτην 100 σελίδων, μέ τάς αὐτάς θέσεις περί Ἐκκλησίας, περί Χριστοῦ καί περί Ἁγίας Τριάδος, τήν ὁποίαν ἀνεδημοσίευσεν ὁ Δοσίθεος Ἱεροσολύμων εἰς τό βιβλίον του *Τόμος Χαράς*.

Αίρετικός θά ήτο ὁ Συμεών Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης (15ος αἰών), ὅστις εἰς τό βιβλίον του «*Ἄπαντα*» περιέχει τάς αὐτάς περί Ἐκκλησίας Θεοῦ, Ἐκκλησιολογικάς, Τριαδολογικάς, Χριστολογικάς θέσεις, διδάσκων «*Ὅτι ΜΙΑ ΕΙΝΑΙ ἡ Ἐκκλησία καί τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης καί εἰς ὁ Χριστός, ὁ ταύτην τήν Μίαν Ἐκκλησίαν συναθροίσας*», καί ὅτι «*ἡ Ἐκκλησία αὕτη ἐν τῇ Τριάδι ἐγγήγερται*». Περί δέ τῆς Θριαμβευούσης καί Στρατευομένης Ἐκκλησίας διδάσκει ὅτι εἶναι ἡ Μία Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἡ συμπεριλαμβάνουσα ἀγγέλους καί ἀνθρώπους καί ὅτι αὕτη ὑπάρχει εἰς τό ΑΓΙΟΝ ΔΙΣΚΑΡΙΟΝ καί ΑΓΙΟΝ ΠΟΤΗΡΙΟΝ τῆς Θεῆας Λειτουργίας. Περί Χριστοῦ δέ διδάσκει ὅτι ὁ Χριστός προϋπάρχει ὡς ἀκρογωνιαίος Λίθος ἐπάνω εἰς τόν ὁποῖον ἔχουν ἐποικοδομηθῆ οἱ Προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οἱ Ἀπόστολοι καί ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Αίρετικοί θά ήσαν καί ὅλοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ

Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος διδάσκουν τὰ ἴδια Ἐκκλησιολογικά, Τριαδολογικά, Χριστολογικά καὶ Σωτηριολογικά Δόγματα, ἦτοι οἱ: Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, Ἅγιος Ἰππόλυτος Ρώμης, Ἅγιος Ἱερώνυμος, Ἅγιος Ἀθανάσιος, Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Ἅγιος Βασίλειος, Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης, Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός, Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων, Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, Μέγας Φώτιος, Ἅγιος Συμεών ὁ νέος Θεολόγος, Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης καὶ πάρα πολλοὶ ἄλλοι Ἅγιοι.

Ἰδιαιτέρως ὁ Ἅγιος Κλήμης Ρώμης, ὁ Ἀποστολικὸς Πατὴρ, λέγει: «Ἐσόμεθα ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς πρώτης τῆς πνευματικῆς, τῆς πρὸ ἡλίου καὶ σελήνης ἐκτισμένης» (ΒΕΠΕΣ, τόμος Α', σελ. 45).

Ἐπίσης ὁ Ἅγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου μᾶς διδάσκει: «Ἡ Ἅγία Καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ Χριστιανισμὸς ὄντως ὠνομασμένος ἀπαρχῆς, καὶ σὺν τῷ Ἀδάμ καὶ πρὸ τοῦ Ἀδάμ καὶ πρὸ πάντων τῶν αἰώνων σὺν Χριστῷ θελήματι τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος...» (P.G. 42, 784 C-D).

Ὁ δὲ Ἅγιος Εἰρηναῖος λέγει ὅτι ἡ Ἐκκλησία μετεφυτεύθη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν.

Αἰρετικοὶ θά ἦσαν καὶ οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τῶν τριῶν πρώτων μ.Χ. αἰώνων, ἀριθμούμενοι εἰς 15 περίπου ἑκατομμύρια, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμα τους ὁμολογοῦντες πίστιν εἰς ΧΡΙΣΤΟΝ ὡς ΘΕΟΝ καὶ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ καὶ ΠΟΙΗΤΗΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ, ἂν καὶ δὲν εἶχον γίνεαι ἀκόμη Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι μέχρι τὸ 325 μ.Χ.

Αἰρετικὸς θά ἦτο καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Μέγας αὐτὸς ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ περὶ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΘΕΟΥ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς, (Ἐβρ. ΙΒ' 23), καὶ διδάσκει ὅτι ὁ ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΥἱΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ὁ ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΩΝ ΟΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΩΝ εἶναι ἡ ΘΕΪΚΗ ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, (Κολ. Α' 12 - 18), καὶ ὅτι: «Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησεν τὰ πάντα διὰ τοῦ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ» (Ἐφεσ. Γ' 9).

Αἰρετικὸς θά ἦτο καὶ ὁ τότε Μεσσηνίας Γρηγόριος, ὅστις τὸ 1965 ἐπανεξέδωσεν τὸ βιβλίον Ἐξήγησις εἰς τὴν Ἐξαήμερον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς αὐτὸ εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ ὡς Δημιουργοῦ τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀστέρων, τοῦ Οὐρανοῦ, τῆς γῆς, τοῦ Παραδείσου καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

Τότε ὁ Χριστὸς διὰ τὸν Μεσσηνίας ἦτο ΑΝΑΡΧΟΣ, ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ καὶ ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ. Σήμερον μέ τὸ περισσότερο Ἑβραϊοχριστιανικὸν φῶς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κτενᾶ καὶ τῶν ὁμοφρόνων του, διακηρύσσει ὅτι ἡ πίστις εἰς Χριστὸν Προαἰώνιον εἶναι ἡ ρίζα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀναθεματίζει τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀγγέλων λέγων: «ΑΝΑΘΕΜΑ, ΑΝΑΘΕΜΑ, ΑΝΑΘΕΜΑ στίς ἐκκλησίες τῶν Ἀγγέλων καὶ σ' αὐτοὺς πού πιστεύουν σὲ ἐκκλησίες ἀγγέλων». (Αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐξεφώνησεν κατὰ τὴν 5ην Ἰουλίου 2002, ἐνώπιον 30 καὶ πλέον παρευρισκομένων ἀτόμων, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν καὶ ὑπάρχουν καταχωρημένοι εἰς μαγνητόφωνον.

Εἰς τὴν συνέχειαν θά παραθέσωμεν δειγματοληπτικῶς μόνον ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα τῶν νέων πολεμίων τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Παν. Ἀλεξοπούλου καὶ Λ. Δ. Κτενᾶ, διὰ νὰ φανῇ ἡ ψυχικὴ καὶ δαιμονικὴ μεταστροφή τῶν Ἀρχιεπισκοπάρχων οἱ ὁποῖοι σήμερον, ἐλαυνόμενοι ὑπὸ πονηρῶν πνευμάτων, κηρύσσουν δαιμονικὰς καὶ Ἀντιχρίστους Οἰκουμενιστικὰς Αἱρέσεις.

Δειγματοληπτική Παράθεσις

Ἐκκλησιολογικῶν καὶ Χριστολογικῶν θέσεων τῶν Ἀρχιαιρεσιάρχῶν
τάς ὁποίας ἐδημοσίευσαν ὅταν ἦσαν ὀρθόδοξοι καὶ τάς ἀρνοῦνται σήμερον.

1) Τοῦ Παναγιώτου Ἀλεξοπούλου:

ΠΕΡΙ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΘΕΟΥ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ

Εἰς τό βιβλίον του Ἀλήθειας τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, Ἀθήναι 1964, τό ὁποῖον ἐξεδόθη δαπάναις καί φροντιδί τοῦ ἐπισκόπου Ἀνδρέου, γράφει εἰς τάς σελίδας 26 - 27 :

«Ἐπί κατακλυσμοῦ τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἀποτελοῦσεν ἡ οἰκογένεια τοῦ Νῶε μόνον συγκειμένη ἐξ ὀκτώ ψυχῶν καί ὅλοι οἱ ἄλλοι - οἱ πολλοί - ἐπνίγησαν. Ἐπί Σοδόμων καί Γομόρων τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἀπετέλουν αἱ οἰκογένειαι τοῦ Λώτ καί τοῦ Ἀβραάμ, οἱ δέ πολλοί κατεκάρησαν ἐν πυρί (Γέν. ΙΘ'). Ὅπως τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἀπετέλουν οἱ 318 οἴτινες μετὰ τοῦ Ἀβραάμ ἐπέστρεψαν μαζύ του ἐκ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, (Γέν. ΙΔ' 14 - 16), ὅπως ἀπό Μωϋσέως ἕως τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ, τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἀπετέλει μόνον τό Ἰσραηλιτικόν ἔθνος ἐν μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ τῆς ἀμαρτίας καί τῆς εἰδωλολατρείας....»

«...Καί ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἀπετέλουν αἱ ἐπτὰ χιλιάδες, αἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῷ Βάαλ, διότι ὅλοι οἱ ἄλλοι παρεσύρθησαν εἰς τόν ὄλεθρον τῆς εἰδωλολατρείας (Γ' Βασ. ΙΘ' 18)».

«...Συνεπῶς οἱ ὀλίγοι καί μικροί ἀπετέλεσαν πάντοτε καί ἀποτελοῦν καί σήμερον τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ἐπί τῆς γῆς... καί ὅπως πολλάκις ἀπό ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ ἐγένετο, οὕτω καί σήμερον ὑπάρχει **λεῖμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος**» (Ρωμ. ΙΑ' 5).

Διά τῶν ἀνωτέρω μᾶς λέγει ὅτι **ὑπῆρχε** ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΟΥ πρό τῆς κατά Σάρκα Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τό ἐν λόγῳ βιβλίον του πολλάκις τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ τήν ἀποκαλεῖ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΟΥ, καί ὅτι ἔχει ἐντός τῆς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον τό ὁποῖον τήν Ἀγιάζει, τήν ἐξουσιάζει καί τήν ΔΙΟΙΚΕΙ, ἤτοι ἐνεργεῖ ὡς ἡ Κεφαλή ἐπί τοῦ Σώματος.

Τά περί ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΘΕΟΥ τά ἔχει δημοσιεύσει κατ' ἐπανάληψιν εἰς δύο ἢ τρία φυλλάδια ἀργότερον, ὅπως εἰς τό «**Ἀποκατάστασις τῆς Ἀληθείας**» Ἀθήναι 1991 καί εἰς τήν σελίδα 22, ἀναφέρει τά ἴδια περί ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΘΕΟΥ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τελευταίως ἐδημοσίευσεν τά αὐτά περί Ἐκκλησίας Θεοῦ εἰς τό περιοδικόν «**Κ.Ε.Ο.**» τόν Σεπτέμβριον **τοῦ ἔτους 2001, σελίς 62**, γράφων ὅτι: «**ὑπῆρχε ἡ πρό Νόμου Ἐκκλησία ἀπό Ἀδάμ ἕως τοῦ Μωϋσέως, πρός(sic) τοῦς Πρωτοπλάστους, τοῦς Δικαίους καί τοῦς Πατριάρχας.**

Τῆς ἐν Νόμῳ Ἐκκλησίας ἀπό Μωϋσέως ἕως τοῦ Χριστοῦ πρός(sic) Δικαίους καί Προφήτας τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου καί τῆς μετὰ τόν Μωσαϊκόν Νόμον Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας...»

ΠΕΡΙ ΧΡΙΣΤΟΥ ἔχει δημοσιεύσει, ὅτι εἶναι Ὁ ὄΝ καί ΠΡΟΩΝ καί ΠΡΟΥΠΑΡΧΩΝ ΘΕΟΣ: «Ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος» (Ἀποκάλυψις Ἰωάν. Α' 4). Ἐδῶ μᾶς λέγει ὅτι ὁ Χριστός, «ἦτο, εἶναι καί θά εἶναι ΠΑΝΤΟΤΕ» ἀναλλοίωτος. Πρό παντός τό «ὁ ἦν» σημαίνει τόν πάντοτε προόντα, τόν πάντοτε προϋπάρχοντα. (Περιοδικόν «**Κ.Ε.Ο.**» τεύχος 1, Ὀκτώβριος 1969, σελ. 16).

Περί ΧΡΙΣΤΟΥ, ὅτι εἶναι ἡ ΘΕΪΚΗ ΚΕΦΑΛΗ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ἔχει δημοσιεύσει εἰς τό

φυλλάδιόν του «*Νομοκανονική και Συνταγματική θέσις τοῦ Παλαιοημερολογητικοῦ ζητήματος*», Φεβρουάριος τοῦ 1966, σελίς 9, τά ἐξῆς: «*ΘΕΣΙΣ Ε΄. Συμφώνως πρός τήν ῥῆσιν ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας: οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμί ἐν μέσῳ αὐτῶν*» (Ματθ. ΙΗ΄ 20).

Διά τῶν ἀνωτέρω ἐπίστευε: 1) ὅτι, ὑπῆρχε Ἐκκλησία Θεοῦ πρό Χριστοῦ, 2) ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ προϋπάρχων Θεός Ὁ ὮΝ καί ΠΡΟΩΝ, 3) ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ ΘΕΪΚΗ ΚΕΦΑΛΗ τῆς Ἐκκλησίας καί 4) ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἦτοι τοῦ Τρισυποστάτου Θεοῦ 5) ὅτι ἡ τῆς Παλαιᾶς καί ἡ τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι ἡ Αὐτή Μία Ἐκκλησία μέ τήν αὐτήν Κεφαλήν, καί 6) Τό ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ Θεϊκή Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀλεξόπουλος τό ἔχει δημοσιεύσει εἰς πολλά φυλλάδιά του.

Ἐπίσης ὁ ἴδιος ἔγραφε: «*Καί δι' αὐτό δέν θά συγχωρηθῆτε ποτέ, παραμένοντες ἀμετανόητοι, διπρόσωποι καί ξένοι τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἁγίων. Λόγω τοῦ αἵρετικοῦ σας πείσματος διεκόψατε πᾶσαν σχέσιν καί πᾶσαν κοινωνίαν μετά τῆς ἐν Οὐρανῷ θριαμβευούσης Ἐκκλησίας, μετά τῶν Ἁγίων, μετά τῆς Ἁγίας Τριάδος.*» (Ἐπιστολή Παν. Ἀλεξοπούλου πρός Θωμᾶν Κοντογιάννην, 31.12.1996, Πάτριαι, σελ.14).

2) Τοῦ Λάμπρου Διονυσ. Κτενᾶ:

ΠΕΡΙ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ:

Εἰς τό περιοδικόν «*Κ.Γ.Ο.*» τοῦ Ἰουνίου 1992, τεῦχος 174 καί σελίδα 174 γράφει ὁ Κτενᾶς:

«*Ἐπειδὴ ὁμως τό πρόβλημα τῆς μεγάλης ἀποστασίας μεγαλώνει ὁσημέραι καί ἐπειδὴ ὁ ἐχθρός ἡμῶν διάβολος ἔλαβε πλήρως τήν ἐλευθερία πού ἀναφέρεται εἰς τήν Ἀποκάλυψιν, καθὼς μαρτυροῦν τά σημεῖα, καί «κατέβη πρός ἡμᾶς ἔχων θυμόν μέγαν εἰδώς ὅτι ὀλίγον καιρόν ἔχει «καί συνεπῶς θά σπεύσῃ νά διώξῃ» ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΤΙΣ ΕΤΕΚΕ ΤΟΝ ΑΡΡΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΝ» (Αποκ. ΙΒ 12 - 13), ἀναγκάζομεθα νά προσφέρωμε ὑπομνηματικά εἰς Ἰμᾶς πᾶν ὅ,τι ἐκ τῆς μελέτης τῶν Γραφῶν ἀποκομίζομεν, πρός ἐνίσχυσιν τοῦ κοινοῦ ἡμῶν Ἱεροῦ ἀγῶνος.*»

Εἰς τό ἀνωτέρω μᾶς λέγει ὅτι, ὄχι μόνον ὑπῆρχε ἡ Ἐκκλησία πρό Χριστοῦ, ἀλλά καί ὅτι Αὐτή Ἐγέννησεν τόν Ἄρρενα Χριστόν! Ἀπό τό ἔτος 2001 ὁμως καί μετά ἤλθεν καινούργιο «φῶς» (σκότος), ὅπως ἔρχεται καί εἰς τούς Ἑβραιοχιλιαστάς καί διδάσκει ὅτι ὁποῖος πιστεύει ὑπαρξῆν Ἐκκλησίας πρό Χριστοῦ εἶναι ἐκ τοῦ ΔΙΑΒΟΛΟΥ !!! Δηλαδή καί αὐτός ἦτο ἐκ τοῦ Διαβόλου τότε ;;; Καί διακηρύσσει πῶς ἡ πίστις ὅτι ὁ Χριστός εἶναι προαιώνιος ἀποτελεῖ τήν ρίζαν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ!!! Δηλαδή καί αὐτός ἦτο Οἰκουμνιστής τότε ;;;

Εἰς τήν ἀνωτέρω δημοσίευσίν του ἀναφέρει πολλάκις ὅτι οἱ ἐπίσκοποι εἶναι «ΔΙΑΔΟΧΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ», τό ὅποῖον σήμερον ἀρνεῖται !!! Ἐχει ὄχι μόνον ὁ καιρός, ἀλλά καί τό μυαλό τοῦ Κτενᾶ γυρίσματα.

Περί ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ τῶν Ἐπισκόπων ἔχει δημοσιεύσει πολλάκις εἰς φυλλάδιά του καί ὁ Ἀλεξόπουλος. Σήμερον δέ καί οἱ δύο ἀρνοῦνται καί κηρύττουν ὅτι οἱ ἐπίσκοποι εἶναι Διάδοχοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἂν ὁ Χριστός νά ἔπαυσε νά εἶναι ἡ Θεϊκή καί Αἰωνία Κεφαλή τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, δηλαδή ἀπέθανε καί τόν Διαδέχθησαν οἱ Ἐπίσκοποι.

ΕΙΣ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ ΕΙΧΕ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙ ΟΤΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΫΠΗΡΧΕ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

1) Είς τό βιβλίον του «*Γνώρισε αὐτόν πού θά σέ κρίνη*», Πάτραι 1990, καί εἰς τήν σελίδα 18 γράφει:

«*Διά τοῦ ψεύδους διαπράττουν τό μεγαλύτερο Δογματικόν ἀμάρτημα. Χωρίζουν τόν Υἱὸν Θεόν, ἀπό τόν ΠΑΤΕΡΑ Θεόν! Διαιροῦν δηλαδή τήν Ἁγία Τριάδα. Προσπαθοῦν - μέ μεγάλη ὁμως διαβολική ἐπιτηδειότητα - νά ἐμφανίσουν τόν Υἱόν, τόν Κ. Η. Ι. Χριστόν, καινοτόμον τῆς διδασκαλίας καί τῆς πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς συμπεριφορᾶς τοῦ Πατρὸς, Θεοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης... Τό δέ ὅτι «ὁμολογοῦν» ἀκόμα, μέ τό Σύμβολο τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως (τό «Πιστεύω»), τόν Κ. Η. Ι. Χριστόν «Ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο», τό ὅτι «δέχονται» τό Εὐαγγέλιο πού λέγει: «Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καί χωρὶς Αὐτοῦ (τοῦ Υἱοῦ) ἐγένετο οὐδέ ἓν ὃ γέγονεν»... δέν τοὺς ἀπαλλάσσει τοῦ μεγάλου ἀμαρτήματος».*

Εἰς τήν σελίδα 18 τοῦ ἰδίου βιβλίου γράφει:

«*Ο ΧΡΙΣΤΟΣ εἶναι ἐκεῖνος πού τιμώρησε τό ἀγγελικό Τάγμα τοῦ Ἑωσφόρου, πού ἔθαψε μέσα στά νερά τοῦ κατακλυσμοῦ καί ἔκαψε μέ θειάφι τοὺς ἀσεβεῖς! Ἐνῶ δέχονται πὼς ὁ Χριστός, ὁ ἀδιαίρετος μέ τόν Πατέρα καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον...».*

Τόν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 2000 ἐδημοσίευσεν ἓνα φυλλάδιο μέ τίτλο «**ΕΝΙΚΗΣΕ!**», ὅπου εἰς τήν σελίδα 3 γράφει:

«*...ὁ νεογέννητος Χριστός εἶναι Θεός, ὄχι νεώτερος ἀπό τόν Θεόν Πατέρα, ἀλλά Παλαιός καί Αὐτός ὅπως καί ἐκεῖνος... Ἡ Παρθένος ἔτεκεν τόν ΔΕΣΠΟΤΗΝ τῆς Φύσεως κἄν γάρ σύ σιωπᾶς ἢ φύσις βοᾷ... Αὐτός (ὁ Χριστός) δέ καί ἦν καί προῆν καί ἀεὶ ἦν... Βλέπουμε καί ἐκεῖ νά γράφεται: «Νηπιᾶζει δι' ἐμέ ὁ ΠΑΛΑΙΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ».*

Διά τῶν ἀνωτέρω καί πολλῶν ἄλλων παρομοίων εἰς ὅλα του τά βιβλία καί τά φυλλάδια, ὁ Λ.Δ. Κτενᾶς:

1) **ΔΙΕΚΗΡΥΣΣΕ** ὅτι Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΫΠΗΡΧΕ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ καί ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣ ΟΧΙ ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΑΛΛΑ ΘΕΟΣ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΣ καί ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΣ μέ τόν ΘΕΟΝ ΠΑΤΕΡΑ.

2) **ΔΙΕΚΗΡΥΣΣΕ** ὅτι ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΟΥ ΥΠΗΡΧΕ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ καί Αὐτή Ἐγέννησε τόν Χριστόν! Καί ὅτι οἱ Ἑβραῖοι Δαιμονίζονται ὅταν τοὺς λέγεις ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ΣΥΝΑΝΑΡΧΟΣ μέ τόν ΘΕΟΝ ΠΑΤΕΡΑ (βλέπε Κτενᾶ «ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ...» Αὐγουστος 1999).

Εἰς ἕτερον φυλλάδιόν του, λέγει ὅτι ὁ Χριστός μᾶς ἔπλασε: «*Τί λέγει τό ἱερόν Εὐαγγέλιον διὰ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν; Λέγει ὅτι ἐν Ἀρχῇ ἦν ὁ ΛΟΓΟΣ» ΔΗΛΑΔΗ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, καί ὅτι «ΠΑΝΤΑ ΔΙ' ΑΥΤΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ ΟΥΔΕ ΕΝ Ο ΓΕΓΟΝΕΝ» (Ἰωάν. Δ' 1-3). Τί λέγουν οἱ ἐνιστάμενοι, οἱ Ἀρειανοί, διαψεύδοντες τό Εὐαγγέλιον: ΟΧΙ, «Ἦν καιρός ὅτε οὐκ ἦν». Ὑπῆρξε λέγουν καιρός πού δέν ὑπῆρχε ὁ Χριστός». Λάμπρου Δ. Κτενᾶ «**Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΩΣ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ**» 1986, σελ. 7). Ἐδῶ ὀρθῶς κυρήττει τήν Εὐαγγελικήν Ἀλήθειαν, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ ΕΝ ΑΡΧΗ ΩΝ, ὁ δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.*

Μετά τό ἔτος 2000 ὁμως, τοῦ ἤλθε νεώτερο φῶς, (σκότος), ὅπως καί εἰς τοὺς Ἑβραϊο-χλιαστάς καί πιστεῦει ὅ,τι τοῦ διδάσκουν τά πονηρά πνεύματα. Ἀπώλεσε τήν συνείδησιν τοῦ «ἐγώ» του, ἀρνήθηκε τόν ἑαυτόν του καί εἶναι ἐκτός ἑαυτοῦ.

Πρέπει νά τονισθῇ ἰδιαίτερος πρὶν συνεχίσωμεν ὅτι αἱ συκοφανταί καί σατανικαί καί

διαστρεβλωτικά έρμηνεία κατά τοϋ Συνοδικοϋ 'Ημερολογίου τοϋ έτους 1999 δέν προήλθον έκ τοϋ πληρώματος τών 'Ορθοδόξων μελών τής Γνησίας 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας, Κληρικών, Μοναχών καί Λαϊκών, καίτοι αυτός ήτο έν κυκλοφορία επί 3 συνεχή έτη, αλλά από τούς έκτός τής 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας έτεροδόξους, Σχισματικούς καί Αίρετικούς.

'Η παρατήρησις αυτή είναι σημαντική, διότι εάν ύπήρχε πραγματικό Δογματικό Πρόβλημα μέ τό 'Ημερολόγιον τοϋ 1999, τό Πνεϋμα τό 'Αγιον δέν θά άφηνε τήν 'Εκκλησίαν Του νά διαφωτισθῆ από Αίρετικούς.

'Άλλωστε αί 'Εκκλησιολογικά θέσεις αυτές έδημοσιεύοντο ήδη επί 50ετία καί πλέον καί ήσαν γνωστά εις τό πλήρωμα τής 'Εκκλησίας. Απόδειξις, όπως αναφέραμε προηγουμένως, ότι τάς ίδίας θέσεις τοϋ έν λόγω 'Ημερολογίου έδημοσίευσον καί οί ίδιοι οί σημερινοί κατήγοροι του, οί όποιοι ανέλαβον καί οικειοποιήθησαν τάς θέσεις τών Αίρετικών καί σήμεραν λέγουν καί γράφουν ώς «μή νοοϋντες μήτε ά λέγουσι, μήτε περί τίνων διαβιβαιοϋνται» (Άπ. Παϋλος, Α' Τιμ. Α' 7), αλλά ζηλώσαντες τήν δόξαν τοϋ 'Ηρωστράτου τής αρχαιότητας, όστις κατέκαυσεν τόν ειδωλολατρικόν ναόν εις τήν 'Εφεσον, μόνον καί μόνον διά νά αφήσῃ τό όνομά του εις τήν ιστορίαν, γκρεμίζουν, μή θέλοντες νά οικοδομήσουν.

'Εχάλκευσαν σκοπίμως οί έκτός 'Εκκλησίας (Φλωρινικοί - Σερραφειμικοί) έτεροδόξοι τήν κατηγορίαν, ότι ό Συνοδικός 'Ημεροδείκτης τοϋ 1999 θεοποιεί τήν 'Εκκλησίαν, καί πάραυτα εύρέθησαν δυστυχώς καί εις τάς τάξεις τής 'Εκκλησίας Γ.Ο.Χ. 'Ελλάδος, τών «Ματθαϊκών», εκείνοι οί όποιοι προθύμως οικειοποιήθησαν τάς διαστρεβλωτικάς των αυτές παρερμηνείας, ίνα προσθέσουν καί αυτοί τήν μοχθηρίαν των, ότι ό 'Ημεροδείκτης κηρύττει τόν Οικουμενισμόν καί τόν Μονοφυσιτισμόν, καί **ότι είναι ένοχος αίρέσεων καί καινοτόμων διδασκαλιών ό συντάκτης τοϋ 'Ημεροδείκτη καί όχι οί υπογράφαντες αυτόν!**

'Υποτιμούν τήν νοημοσύνην τών αναγνωστών λέγοντες ότι δέν ευθύνονται οί υπογράφοι, αλλά ό οίσοδήποτε, πολλάκις άγνωστος, συντάκτης Συνοδικών κειμένων, ώσάν νά απευθύνονται εις νήπια ή άνεγκέφαλους. 'Εάν αυτό άληθεύῃ, ότι δέν ευθύνονται οί υπογράφαντες Αρχιερείς αλλά ό συντάκτης, **τότε ούτε επαινοϋνται, ούτε βραβεϋνται** οί Αρχιερείς διά τά 'Ορθόδοξα Συνοδικά κείμενα τά όποια έχουν υπογράψει καί έχουν δημοσιεύσει, αλλά μόνον ό οίσοδήποτε άγνωστος, συντάκτης αυτών. **Αυτή ή σατανική, διαστρεβλωτική καί παράλογος προσπάθεια συκοφαντίας όμως, καθιστά τούς Αρχιερείς άβουλα άντικείμενα, οί όποιοι δέν εγνωρίζον εάν τά κείμενα τά όποια υπογράφουν είναι 'Ορθόδοξα ή όχι.** Αλλά εάν δέν εγνωρίζον τί υπέγραφον πρό 40 ετών, ενώ ήσαν καί νεώτεροι, τότε ούτε καί σήμεραν γνωρίζουν εάν τά κείμενα πού τούς συντάσσουν οί Κτεναδες, Αλεξόπουλοι καί λοιποί, είναι 'Ορθόδοξα ή Αίρετικά. Τότε διά ποίαν Σύνοδον καί διά ποίαν Ποιμαντορικήν 'Εγκύκλιον όμιλοϋν όταν, όπως οί ίδιοι όμολογούν, οί αρχιερείς δέν εγνωρίζον τί υπέγραφον; Δηλαδή καί σήμεραν τά κείμενα τά όποια υπογράφουν εις τήν σύνοδόν των είναι τοϋ συντάκτη, τοϋ οίουδήποτε άγνωστου συντάκτη, λαϊκοϋ, μοναχοϋ ή κληρικοϋ, καί όχι τών υπογραφόντων. 'Ως έκ τούτου δέν είναι «συνοδικά» έγγραφα, έστω καί εάν φέρουν υπογραφάς «Αρχιερέων» (!). Τότε πότε καί πώς θά υπάρξῃ έγκυρη συνοδική έγκύκλιος;

'Ο 'Ημεροδείκτης τοϋ έτους 1999 όμως, ούτε τήν 'Εκκλησίαν θεοποιεί, ούτε τόν Οικουμενισμόν κηρύττει, ούτε εις τόν Μονοφυσιτισμόν όλισθαίνει ούτε καινοτομίας διδάσκει, ώς διά πολλών δημοσιεύσεων τούτο έχει ήδη άποδειχθῆ.

'Εάν περιείχεν αίρέσεις ό 'Ημεροδείκτης τοϋ 1999, ένοχος διά τούτο καί Αίρετική

θά ἦτο ἡ Σύνοδος ἡ ὁποία τόν ὑπέγραψε καί τόν ἐξέδωκεν, ἐκ 5 τότε Ἀρχιερέων ἀποτελουμένη, καί ὄχι ὁ οἰοσδήποτε τόν εἶχε συντάξει. Ἀλλά τότε, διά τήν ἀποκατάστασιν τῆς Συνόδου, δέν θά ἦτο ἀρκετό νά δημοσιεύσῃ ὁ οἰοσδήποτε συντάκτης προσωπικήν ἀνάκλησιν τῶν θέσεων τοῦ Ἡμεροδείκτου ἢ νά ἐξοντωθῇ ὁ συντάκτης μετά παρέλευσιν 4 ἐτῶν. Θά ἦτο ἀναγκαῖον νά ἀναζητήσῃ ἡ Σύνοδος ἄλλην Ὀρθόδοξον Σύνοδον ἡ ὁποία θά τήν ἀποκαθιστοῦσεν εἰς τήν Ὀρθοδοξίαν, διά Ὀρθοδόξου Ὁμολογίας Πίστεως, Λιβέλλου καί Καταδίκης τῶν αἱρέσεων τῶν δημοσιευθεισῶν ὑπ' αὐτῆς, διότι αὕτη θά εἶχε περιπέσει εἰς Αἵρεσιν καί δέν θά ἦτο Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Ἄς σημειωθῇ δέ ὅτι οἱ ἀποθανόντες κατά τήν περίοδον τῶν κηρυχθεισῶν ὑπό τῆς Συνόδου αἱρέσεων, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Μοναχοί καί λαϊκοί, ὡς ἀποθανόντες εἰς τήν αἵρεσιν, δέν θά ἠδύναντο νά τύχουν οὐδεμιᾶς μετά θάνατον ἀποκαταστάσεως, διότι *ἐν τῷ Ἄδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια*, ἀλλ' οὔτε καί θά ἠδύναντο νά μνημονεύωνται πλέον ὡς Ὀρθόδοξοι. Καί ὄχι μόνον οἱ ἐσχάτως ἀποθανόντες, ἀλλά καθ' ὅλην τήν παρελθούσαν διάρκειαν τῆς 50ετίας ἢ 60ετίας.

Ἐάν ὁ Ἡμεροδείκτης τοῦ 1999 περιεῖχεν αἱρέσεις, ἄλλη θά ἦτο ἡ ἐπιβεβλημένη ἀντιμετώπισις τῆς περιπτώσεως, ἄλλαι θά ἔπρεπε νά ἦσαν αἱ ἐνδεδειγμένοι ἐνέργειαι τῆς Συνόδου εἰς ἐκείνην τήν περίπτωσιν, καί ἄλλοιῶς ἔδρασαν οἱ περί τόν Μεσσηνίας Γρηγόριον ἀντισυνοδικοί, ἀντικλησιαστικοί, ἀντίθεοι, αἰρετικοί Ἐκκλησιομάχοι καί Θεομάχοι.

Ὁ Ἡμεροδείκτης τοῦ 1999 ὅμως δέν εἶναι αἰρετικός, διότι εἶναι πιστόν ἀντίγραφον τῶν Ἐκκλησιολογικῶν θέσεων τῆς Ἱεραρχίας, αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύοντο ἐπί 40ετίαν καί πλέον εἰς τοὺς Συνοδικούς Ἡμεροδείκτας, ὅπως τοῦ 1974 καί τοῦ 1985 καί 1987, καθῶς καί εἰς σειράν Συνοδικῶν ἐγγράφων καί ἄρθρων ἐπί δεκαετίας ὀλοκλήρους εἰς τό ἐπίσημον τότε Περιοδικόν, «*Κήρυξ Γνησίων Ὀρθοδόξων*», ὅπως εἶναι καί τό Συμβολικόν Σχεδιάγραμμα περί τῆς ὑπάρξεως καί προελεύσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς Ἁγίας Τριάδος («*Κ.Γ.Ο.*» *Ἰούλιος 1981 σελ. 219*), τό ὁποῖον ἀναδημοσιεύεται καί εἰς τό παρόν. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν Συνοδικάς Δημοσιεύσεις τῶν ἐτῶν 1979, 1985, 1986, 1987 καί 1988, μέ τάς αὐτάς Ἐκκλησιολογικάς καί Χριστολογικάς θέσεις.

Διά νά ἐκδιωχθῇ λοιπόν ἡ εἰς βάρος τῆς τότε Ἱερᾶς Συνόδου συκοφαντία καί σατανική διαστρέβλωσις τῆς Ὀρθοδόξου Ἀληθείας, καί διά τήν καλήν μαρτυρίαν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος τό 1999 δέν ἐκήρυξεν αἱρέσεις, οὔτε ἐδίδαξεν νέας θεωρίας, οὔτε προέβη εἰς κινδυνώδεις διατυπώσεις διά τοῦ Συνοδικοῦ Ἡμεροδείκτου τοῦ 1999, ὁ «*Κ.Ε.Ο.*» ἀφιερώνει τό παρόν Τεύχος 23 εἰς τήν ἀναδημοσίευσιν τῶν Συνοδικῶν Ἡμεροδεικτῶν τοῦ 1974 καί τοῦ 1985, καί τῶν λοιπῶν προαναφερθέντων Συνοδικῶν ἐγγράφων, ὅπου ἐμπεριέχονται αἱ ἀδίκως ὑπό τῶν Αἰρεσιαρχῶν Λ.Δ. Κτενᾶ, Π. Ἀλεξοπούλου καί Χρυσοστόμου Τζανῆ διαστρεβλωτικῶς παρερμηνευθεῖσαι καί μοχθηρῶς συκοφαντηθεῖσαι Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησιολογικάί θέσεις τοῦ Συνοδικοῦ Ἡμεροδείκτου τοῦ 1999.

Οὕτω δέ γίνεται κατάδηλον ὅτι ὁ Ἡμεροδείκτης τοῦ 1999 ὄχι μόνον δέν ἀποτελεῖ εἰσαγωγὴν νεοσχολαστικῶν Ἐκκλησιολογικῶν καινοτομιῶν, ἀλλά συνεχίζει εἰς τό αὐτό πνεῦμα τήν Ὀρθόδοξον περί Ἐκκλησίας διδασκαλίαν καί τόν Ἀντιοικουμενιστικόν Ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τῆς ἐλκούςης τήν Ἀποστολικήν Πίστιν καί Ἀποστολικήν Διαδοχὴν ἐκ τοῦ Ἀειμνήστου καί Ἀοιδίμου πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Ματθαίου Α' † 1950 (Καρπαθάκη).

ΕΙΔΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1974

Ο Συνοδικός Ἡμεροδείκτης τοῦ ἔτους 1974 ἀντλεῖ τό περί Ἐκκλησίας ἢ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑΣ περιεχόμενον του ἐκ παλαιότητας Ἐκκλησιαστικῆς πηγῆς, τῆς **᾽Ορθοδόξου Διδασκαλίας**, τοῦ Πλάτωνος, Μητροπολίτου Μόσχας 1765. Ὑπογράφεται δέ ὑπό δεκατριῶν (13) Ἀρχιερέων ὀλοκλήρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἦτοι, τοῦ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἀνδρέου, τοῦ Θεσσαλονίκης Δημητρίου, τοῦ Κορινθίας Καλλίστου, τοῦ Τρίκκης καί Σταγῶν Βησσαρίανος, τοῦ Κιτίου Ἐπιφανίου, τοῦ **Μεσσηνίας Γρηγορίου**, τοῦ Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Ματθαίου, τοῦ Πειραιῶς καί Νήσων Νικολάου, τοῦ Βρεσθῆνης Λαζάρου, τοῦ Ἀργολίδος Παχωμίου, τοῦ **Φθιώτιδος Θεοδοσίου**, τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης Εὐμενίου καί τοῦ **Σερβίων καί Κοζᾶνης Τίτου**.

Ο συγγραφεύς τῆς πηγῆς τοῦ Ἡμεροδείκτου 1974, ὁ Μητροπολίτης Μόσχας Πλάτων (1737-1812), ὅτε ἦτο Ἱερομόναχος, συνέγραψε Κατήχησιν ὡς σειρά μαθημάτων τά ὅποια κατ' ἐντολήν τῆς Αὐτοκράτειρος τῆς Ρωσίας Αἰκατερίνης Β' τῆς Μεγάλης παρέδωσεν εἰς τόν υἱόν τῆς Μέγα Δούκα καί μετέπειτα Τσάρον Παῦλον Α' (1754-1801). Τά μαθήματα αὐτά ἐξεδόθησαν ὡς βιβλίον, μέ τόν τίτλον **᾽Ορθόδοξος Διδασκαλία**, εἰς τήν Ρωσικήν ἐν Πετρούπολει τό 1765 καί συντόμως ἐν μεταφράσει εἰς τήν Λατινικήν, Γαλλικήν, Γερμανικήν, Ἀγγλικήν, Ὑλλανδικήν, Ἀρμενικήν καί Γεωργιανήν. Εἰς τήν Ἑλληνικήν, ἢ μετάφρασις ἐγένετο τό 1772, ἐκ τῆς Γερμανικῆς ἐκδόσεως (Ρίγα Λεττονίας 1770), ὑπό τοῦ Διδασκάλου τοῦ Γένους Ἄδαμαντίου Κοραῆ (1748 - 1833).

Ἡ ἐν λόγῳ **᾽Ορθόδοξος Διδασκαλία** ἐγένετο ἀποδεκτή ὑπό τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἢ χρεῖς τῆς ἐνεκρίθη διὰ σειρᾶς **Συνοδικῶν Ἀποφάσεων τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσίας, τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τόν 19ον αἰῶνα.**

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, **τήν Ὀρθόδοξον Διδασκαλίαν** τοῦ Πλάτωνος Μόσχας ὄχι μόνον τήν ἐνέκρινεν, ἀλλά καί μέ εἰδικήν ἐγκρισίν τῆς ἔδωσεν ἐντολήν νά διδάσκεται εἰς τά Ἑλληνικά Σχολεῖα τό 1851.

Ἡ Ἐκκλησιολογία λοιπόν τοῦ Ἡμεροδείκτου τοῦ 1974 τυγχάνει νά εἶναι ἔκπαλαι ἐπικυρωμένη Διδασκαλία τῆς Μιάς, Ἁγίας,

Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καί οὐχί νεότευκτον προϊόν ἀμαθείας ἢ πλάνης ὀρισμένων ἐν Ἑλλάδι «ἀπλοϊκῶν» ἐπισκόπων.

Ἄς σημειωθῆ δέ ὅτι ὅπως ἐπισημαίνεται καί διὰ ὑπογραμμίσεων εἰς τὰς ἐπομένους σελίδας, ὁ Ἡμεροδείκτης τοῦ ἔτους 1974:

Διδάσκει ὅτι ἡ Χριστιανική Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ ΘΕΟΥ·

Διδάσκει ὅτι ἡ Χριστιανική Ἐκκλησία ὑπάρχει ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ, ὁμοῦ μέ τήν πρός τόν Ἰησοῦν Χριστόν Πίστιν, διότι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Προαιώνιος Θεμέλιος τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι καί τοῦ Νόμου καί τῶν Προφητῶν καί τῶν Ἀποστόλων·

Διδάσκει ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου ἔχει τήν ἀρχήν αὐτῆς ἀπό αὐτήν ταύτην ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ·

Διδάσκει ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου εἶναι ἡ αὐτή κατὰ τήν οὐσίαν τῆς Πίστεως μέ τήν Ἰουδαϊκήν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί οὐχί ἄλλη·

Διδάσκει ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Θεοσύστατον καθίδρυμα·

Διδάσκει ὅτι πρῶτος Διώκτης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐστάθη ὁ Κάιν·

Διδάσκει ὅτι ἡ Στρατευομένη καί ἢ Θριαμβεύουσα Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μία Ἐκκλησία τοῦ ΘΕΟΥ·

Εἶναι λοιπόν οὐχί μόνον αἰρετικόν ἀλλά καί ἀδιανόητον καί ἐξωφρενικόν καί παρανοϊκόν καί ἀνέντιμον, Ἀρχιερεῖς, ὅπως ὁ Μεσσηνίας Γρηγόριος καί ὁ Σερβίων καί Κοζᾶνης Τίτος, οἱ ὅποιοι τό 1974 ἐδημοσίευσαν ἐνυπογράφως τὰς ἀνωτέρω Ὀρθοδόξους Ἐκκλησιολογικάς θέσεις καί τὰς ἐπανεδημοσίευσαν ἐνυπογράφως πολλάκις, ὅπως τό 1979, 1981, 1985, 1986, 1987, 1988, κ.λπ., ἀλλά καί πάλιν τό 1999, νά τὰς πολεμοῦν οἱ ἴδιοι ὡς Αἰρετικὰς τό 2001 καί νά ἐπιχειροῦν ἐξ αἰτίας αὐτῶν νά ἐξοντώσουν ὡς δῆθεν αἰρετικόν τόν ἐξ αὐτῶν **διδαχθέντα** αὐτάς Ὀρθόδοξον συνεπίσκοπόν των Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης Χρυσόστομον, ἐνῶ συγχρόνως θέλουν νά θεωροῦν τούς ἑαυτοῦς των ὅτι δέν εἶναι αἰρετικοί!!!